

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਅਲਿ
ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ
ਕਛੁਐ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਚਾੜ੍ਹਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ
॥੨॥੧॥ {ਪੰਨਾ 1321}

ਪਦ ਅਰਥ:- ਹਮਾਰੈ—ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ। ਕੀਜੈ—ਕਰੋ। ਅਲਿ—ਭੌਰਾ। ਮਕਰੰਦ—(Pollen dust)
ਫੁੱਲ ਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਧੂੜੀ, ਫੁੱਲ ਦਾ ਰਸ। ਕਮਲ—ਕੌਲ ਫੁੱਲ। ਸਿਉ—ਨਾਲ। ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ—ਮੁੜ ਮੁੜ। ਰੀਝੈ—
ਲਪਟਿਆ ਰਹੇ। 1। ਰਹਾਉ।

ਆਨ—ਹੋਰ ਹੋਰ। ਜਲਾ ਸਿਉ—ਪਾਣੀਆਂ ਨਾਲ। ਕਾਜੁ—ਗਰਜ਼। ਕਛੁਐ—ਕੋਈ ਭੀ। ਚਾੜ੍ਹਕ—ਪਪੀਹਾ। 1।

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ—ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ। ਸੰਤੋਖਾ—ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪੇਖਿ—ਵੇਖ ਕੇ। ਜੀਜੈ—ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇ। 2।

ਅਰਥ:- ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਮਿਹਰ ਕਰ ਕਿ (ਜਿਵੇਂ) ਭੌਰਾ ਫੁੱਲ ਦੇ ਰਸ ਨਾਲ ਰੀਝਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, (ਤਿਵੇਂ
ਮੇਰਾ ਮਨ) (ਤੇਰੇ) ਸੋਹਣੇ ਚਰਨਾਂ ਨਾਲ ਮੁੜ ਮੁੜ ਲਪਟਿਆ ਰਹੇ। 1। ਰਹਾਉ।

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! (ਜਿਵੇਂ) ਪਪੀਹੇ ਨੂੰ (ਵਰਖਾ ਦੀ ਬੂੰਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾ) ਹੋਰ ਪਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ
ਪਪੀਹੇ ਨੂੰ (ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ) ਬੂੰਦ ਦੇਹ। 1।

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਤੇਰੇ ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾ (ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ) ਠੰਢ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ, (ਮਿਹਰ ਕਰ; ਤੇਰਾ ਦਾਸ) ਨਾਨਕ (ਤੇਰਾ)
ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਹਾਸਲ ਕਰਦਾ ਰਹੇ। 2। 1।